

לא יבא מזה שתי מנחות משני מנחן מזה פד שתי ואע
ודע כה פד שתי יבא המנחות מן תנא אמר ידמח דלא
כרם שמעון דאיר שמעון כן דאמא מחצה חלות ומחצה
רקיקין ויבא אינמו סב לה כרבי יהודה דאמא כל המנחות
באת עשר עשר איבא לספוקה כארבע עשרי מנחות אמר
אמא אפלו תמא י שמעון שמעון לה לה שמעון דאמ
מחצה ומחצה דתנא י שמעון אלהות מנא אשמן ולזון
שמן ואמר אם מצודע הוא זה הוא אשמונה לזון ואם לאו
אשמונה הוא של מ צדוואותו אשם טעון שחיטה בצפון
ומתן בהונות וסמיכה ונסכים ותנופת חוח ושוך ונאכל לזכרי
בהונתו ונאכל לזון ולילה אמללה דבפאפא לאבי והא קא
מתי עשרון אחד משני עשרות הלג אחד משני לגן שמעון
לה לרבי שמעון דאמא אם הכא עשרון אחד משני עשרות
ולא אחד משני לגן יצא ומקמץ חיי קמץ דמתנא דא
מחצה חלות ומחצה רקיקין אמר האי דיקמץ מחלות
ליתו חלות והאי דיקמץ מרקיקים נהוי ארקיין וא
כוליה חלות וכולה רקיקין אמר האי דיקמץ מחלות
ליתו אחלות וארקיין והאי דיקמץ מרקיקין נהוי
ארקיין ואחלות והא באט הו קומץ מחלות ומרקיקין
וקא קמץ מחלות ארקיין ומרקיקין אחלות שמעון לה
לרבי שמעון דאמא אם קמץ ועלה מיד מאחד על שני
יצא והא איבא מותר שכן דאי מחצה חלות ומחצה ח
אמ מותר שכן מחצה חלות אי כולה רקיקים אמר
שמן נאכל לכהנים כרם שמעון בן יהודה דתנא י שמ
בן יהודה אמר מושום י שמעון מושחן כמין מושא
נאכל לכהנים אמר ליה דאמא לרב אשי והא איבא

במנות נסכים ונאמר כי יבא עמך ויבא
בביתך כמנהגך ויבא בידך כמו לא
מספקא ליה ויבא בידך כמנהגך
בגלל זכות לא מספקא ליה ויבא כמנהגך
שאין טענה לזכות לא מספקא ליה ויבא כמנהגך
באח לה שלשת לצון לא מספקא ליה ויבא כמנהגך
טענה קומץ שאין טענה קומץ לא מספקא ליה
מתני מרשתי מנחה של עשרונות ואני קודע מה
מרשתי ויבא מנחה ששים עשרון רבי אומר יבא
מנחות של עשרונות מאחד ועד ששים תגורבן
מרשתי מנחה של עשרונות ואני קודע מה מרשתי
יבא מנחה ששים עשרון דברי חכמים רבי אומר יבא
מנחות של עשרונות מאחד ועד ששים שהן אשל אף
שמנה מאת ושלשים מרשתי ואני קודע אף מרשתי
ואני קודע ממה מרשתי ויבא חמש מנחות של ששים
ששים עשרון שהן שלש מאות עשרונות דברי חכמים
רבי א' ויבא מנחות של עשרונות מאחד ועד ששים
שהן תמה תשעת אלפים מאה וחמשים במא קא
מיפלא אמר רב חסדא במותר להכניס חולין לעזרה
קא מיפלא דרבנן סברי ומותר להכניס חולין לעזרה
דבי סבר אסור להכניס חולין לעזרה ודכולי עלמא
מותר לשרב חובה בערב ראה אמה דכולי עלמא
סור להכניס חולין לעזרה והאבא במותר לערב חוב
במקומו קא מיפלא דרבנן סברי ומותר לערב חובה בערב
מיהא אמה דאבא לרבנן דאמרי ומותר לערב חובה
מיהא דאבא באן שני קמיין וחד קמיין והא

והעמדו את מנחת אלהים לאתן הכהנים ראמה נד
זה וקיים לאהבתו אתו חסם שאי שמוש בזה וזה
אלבש באונקלי שליכ ואחזר בעלעול שליכ בקשן
אחז הכהנים להוצו סה לתן כל אותו מורע בקשול הוצו
את חונן רץ מפניהם ורצו אחריו רץ לבית המלך ורצו
אחריו כל הרוואת אותו אומר זה הוא הלך לאלכסנדריו
שלמערס וכנה מזבח זה עלה עלק לשום שמים שנ בום
ההוא והיה מזבח ליה כן כששמעו חכמין בדבר אמרו ומה
זה שברח ממנו כך המבקש לירדלה על אחד כמה וכמה
תעא אמר ויהושע בן פרחיה כתחלה האומר לו רד לה
אני כופתו ונותנו לפני ארי עכשו האומר לו עלה ממנו
אני מיטול עליך קוממום שלהמין אמלית מר קשוישא
בריה דרב חוסדאלרב אשי ומאמר האויקרא דרבי
והורה מא עבד ליה מביילי מדתנא לאחד מפלתו
שלסנחרב וצא חזקיה ומצא בני מלכס שושבת
בקחנות שלהב הידירן שלא לעבר עברה וזה ש
מוס ההוא והיו חמש ערים בארץ מצרים מדברות
שפת כנען ונשבעות ליה עבאות שרה חרס ואמר
לחת חלט לאלכסנדריו שלמערס וכנו מזבח זה
לן לשום שמים שנ מוס והיה מזבח ליה בתוך אר
מצרים ומצבה אצל גבולה ליה מאי עור החרס ואמר
לאחת כדי מתרגס רב וסוף קרתא בית שמש דחזא
בתרא למחרב ותאמר היא אחדא מנעון מאי מש

והאז חרס לישועה דכח איהו דתת האומות להו
לא יורה ובעד סוכים חתום להבא
בסך מדחוק ובעתך מקצה הארץ להבא בסך מדחוק
אמר חונא אילוגלות שבביל שדעתן מן שבת עליהן
כבם ובעתך מקצה הארץ אילוגלות שבביל
אדנות שאן דעתן מן שבת עליהן כבנות אמר אבא
כדי צחק אמר רב ואמר ליה אמר מהנא אמר רב ואמר
לה אמר רב יהודה אמר רב לצור ועד קרתגה הומוכרין
את ישראל ואת אמהן שבשמים מצור כלפי מערב
ומקרתגה כלפי מזרח לא הומוכרין את ישראל ולא
את אמהן שבשמים אותוכיה רב שימך ברחמא לרב
כי ממזרח שמש עד מבוא צהר שמי בגוים אמר ליה
שימך את דקארן אלהא דאלהו וכל מקום מקסר
ומגש לשמו ומנחה טהורה בכל מקום סלקא דעתא
אמר ר' שמואל בר נחמיה אמר יוהנן אילן תלמיד חכם
העסיקין בתורה בכל מקום מעלה עליהן הכתוב
דאלן מקסרין ומגשין לשמי ומנחה טהורה אמ
ר' חונא זה הלמיד תורה בטורה נושא אשה ואחר
כך למיד תורה שר המעלות הנה ברכו ^{מא כליה} אמר יוחנן
אלן תלמיד חכם העסיקין בתורה כלילה מעלה עליו
כתוב כאילן עסיקין בעמידה לעולם זאת על ישראל
אמר ר' גרול אמר רב זה מוכח בעי ומיכאל השירה
סומד ומקסר עליו בכליוס ויוהנן אמר אילן תלמיד
חכם העסיקין כהילכות עבדה מעלה עליהן הכתוב
אלן נכח מקדש בימיהן אמר שמעון בן לקיש